

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/326/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814208271
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6814208271.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa J. Q. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. č. XXX/XX, XXX XX I., zast. JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom so sídlom Šafárikova 8, 048 01 Rožňava, proti odporkyni U. Q. E., rod. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XXX/XX, XXX XX I., zast. JUDr. Ladislavom Csákom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, v konaní o rozvod manželstva, o odvolaní navrhovateľa a odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 6C/88/2014-50 zo dňa 10. 02. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal a vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 66 €, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, potvrdzuje. Vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť odporkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 105,42 €, na účet právneho zástupcu odporkyne, do troch dní od právoplatnosti rozsudku mení tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 100 € na účet právneho zástupcu odporkyne, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd manželstvo navrhovateľa a odporkyne, uzavreté dňa XX. XX. XXXX v F. B., zapísané v Knihe manželstiev Matričného úradu F. B., vo zv. H., ročník XXXX, na str. XX, por. číslo XX, rozviedol. Navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov nepriznal a zaviazal ho zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 66 €, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť odporkyni trovy konania podľa ust. § 147 ods. 1 OSP v sumu 105,42 €, na účet právneho zástupcu odporkyne, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 144 OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd, uviedol, že navrhovateľ požiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, čo odôvodnil tým, že je nezamestnaný a že nemá žiadny príjem, je evidovaný ako uchádzať o zamestnanie od roku 2012, jeho mesačné výdavky na bývanie predstavujú 63,64 €, vlastní nehnuteľnosť a osobné motorové vozidlo, má dve zaopatrené deti a stará sa o svoju chorú matku. Tvrdil, že žije z výpomoci od dcéry a z dôchodku matky, ktorú opatruje. Okresný súd konštatoval, že navrhovateľ skutočnosti, ktorými odôvodňoval svoju žiadosť o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov nijako nepreukázal, nepredložil súdu najmä rozhodnutie o hmotnej núdzi, ani iné doklady, ktoré by potvrdzovali navrhovateľom tvrdené skutočnosti. Ďalej okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že ak majetková situácia navrhovateľa umožňuje navrhovateľovi platiť si náklady na bývanie a živobytie aj bez pomoci v hmotnej núdzi, potom je v možnostiach navrhovateľa zaplatiť aj súdny poplatok za podaný návrh. Na základe uvedených skutočností okresný súd ďalej konštatoval, že na strane navrhovateľa neboli splnené podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov podľa ust. § 138 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) a preto mu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. V

nadväznosti na to zaviazal okresný súd navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 66 € podľa položky č. 7 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov. Vo vzťahu k trovám konania okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žiaden z účastníkov konania si náhradu trov konania neuplatnil, preto o trovách konania vo veci samej rozhodol tak, že žiadny z účastníkov konania nemá podľa ust. § 144 OSP právo na náhradu trov konania. Zároveň však okresný súd priznal odporkyni náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 105,42 € podľa ust. § 147 ods. 1 OSP. Uviedol, že rozhodnutie o trovách konania vo veci samej sa netýka trov konania, na náhradu ktorých vznikol odporkyni nárok podľa § 147 OSP. Konštatoval, že náhodou v zmysle ust. § 147 ods. 1 OSP je nezavinená objektívna udalosť, ktorou môže byť aj ochorenie účastníka konania. Takáto náhoda je dôvodom k separácii nákladov iba v prípade, ak mala za následok náklady, ktoré boli vynaložené zbytočne. Dôvodom pre odročenie pojednávania nariadeného súdom na deň 16. 01. 2015 bolo ochorenie navrhovateľa, z ktorého dôvodu navrhovateľ dňa 15. 01. 2015 požiadal súd o odročenie pojednávania. Pre krátkosť času a z dôvodu, že dňa 15. 01. 2015 nemal ešte preukázané zastúpenie odporkyne v konaní advokátom, okresný súd oznámenie o zrušení termínu a odročení pojednávania účastníkom konania nedoručoval. Na určený termín pojednávania sa dostavil iba advokát odporkyne, ktorý súdu predložil splnomocnenie odporkyne na zastupovanie v konaní. Pretože odročenie pojednávania nariadeného na okresnom súde na deň 16. 01. 2015 zavinil navrhovateľ, súd navrhovateľovi podľa § 147 ods. 1 OSP uložil povinnosť nahradiť odporkyni trovy konania súvisiace s právnym zastúpením odporkyne na pojednávaní dňa 16. 01. 2015 a to trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb zodpovedajúce odmene za jeden úkon právnej služby - zastúpenie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednanja veci (§ 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 13a ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) vo výške 16,13 € (1/4 zo sumy 64,53 €), paušálnu náhradu výdavkov vo výške 8,39 € (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky), náhradu cestovných výdavkov a náhradu za stratu času v súvislosti s cestou na pojednávanie z Rožňavy do Revúcej a späť v trvaní 4 hodín t. j. 4 x po 13,98 € rovná sa 55,92 Eur; spolu trovy právneho zastúpenia odporkyne v zmysle 147 ods. 1 OSP určil okresný súd v sume 105,42 €.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ a odporkyňa odvolali.

Navrhovateľ v odvolaní zo dňa 13. 03. 2015 uviedol, že podáva proti rozsudku okresného súdu odvolanie v časti týkajúcej sa nepriznania oslobodenia od súdnych poplatkov, ďalej v časti povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh na začatie konania vo výške 66 € a v časti priznania náhrady trov konania odporkyni vo výške 105,42 €. Uviedol, že okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že navrhovateľovi nepriznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov z toho dôvodu, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho žiadosť o priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov. Toto tvrdenie prvostupňového súdu sa podľa navrhovateľa nezakladá na pravde, nakoľko navrhovateľ predložil súdu kompletne vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorým navrhoval, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. V tomto tlačive navrhovateľ čestne vyhlásil, že všetky ním uvedené skutočnosti v danom tlačive sú pravdivé. Týmto tlačivom navrhovateľ, podľa navrhovateľa dostatočne a podrobne preukázal svoje majetkové, zárobkové a sociálne pomery, ktoré odôvodňujú jeho oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní uviedol, že ak súd nemal za dostatočne preukázané navrhovateľom uvádzané skutočnosti, mohol požiadať o doplnenie jeho tvrdení. Vo vzťahu k trovám právneho zastúpenia odporkyne vo výške 105,42 € navrhovateľ v odvolaní uviedol, že s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia okresného súdu v časti odporkyni priznanej náhrady trov právneho zastúpenia podľa ust. § 147 ods. 1 OSP sa nestotožňuje, pretože súdu telefonicky oznámil skutočnosť, že sa nemôže zúčastniť pojednávania z dôvodu ochorenia, o čom predložil lekárske potvrdenie. Navyše túto skutočnosť oznámil telefonicky aj odporkyni, ktorá sa vôbec nezmenila o tom, že si zvolila právneho zástupcu a navrhovateľovi oznámila, že jej odročenie pojednávania tiež vyhovuje, nakoľko sa nachádza v zahraničí, kde pracuje ako opatrovateľka a nevie sa dostaviť na pojednávanie. Z uvedeného dôvodu podľa navrhovateľa práve odporkyňa svojim zavinením spôsobila vznik týchto trov, keďže bola navrhovateľom informovaná o jeho náhlom zhoršení zdravotného stavu, ako aj o jeho žiadosti o odročenie súdneho pojednávania a napriek tejto skutočnosti o tom svojho právneho zástupcu neinformovala. V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní v napadnutej časti podľa ust. § 220 OSP zmenil, priznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľka v odvolaní uviedla, že odvolaním napáda ten výrok rozsudku okresného súdu, kde okresný súd rozhodol o ňou uplatnenom nároku na náhradu trov konania tak, že jej priznal právo na ich náhradu v zmysle ust. § 147 OSP len vo výške 1-tiny tarifnej hodnoty zo sumy 64,53 € t. j. vo výške 16,13 € namiesto ňou uplatnenej sumy vo výške 100 €, tak ako to vyplýva z ust. § 147a OSP plus náhradu hotových výdavkov z dôvodov, ktoré vyplývajú z predmetného súdneho rozhodnutia. Uviedla, že názor súdu prvého stupňa, ktorý je prezentovaný v odôvodnení uvedeného rozhodnutia okresného súdu nie je správny, nakoľko v predmetnej veci bolo povinnosťou súdu aplikovať právnu normu, ktorá rieši prípady zmarenia súdnych pojednávaní a to ust. § 147a ods. 1,2 OSP, v zmysle ktorého „ak súd rozhodol o odročení nariadeného pojednávania na základe žiadosti účastníka z dôležitého dôvodu na jeho strane, ktorý zavinil alebo je výsledkom náhody, ktorá sa mu prihodila, má účastník vystupujúci v konaní ako protistrana, ktorý sa dostavil na pojednávanie, právo od neho požadovať sumu 15 €, pričom účastník zastúpený advokátom prítomným na pojednávaní, ktoré bolo odročené z dôvodu podľa ods. 1 na strane zástupcu protistrany, ktorý je advokátom, má právo od účastníka ním zastúpeného požadovať sumu 100 €“. Podľa názoru odporkyne, hypotéza tejto právnej normy plne vystihuje ten skutkový stav, ku ktorému došlo pri odročení pojednávania dňa 16. 01. 2015. Pokiaľ okresný súd uvedenú právnu normu považuje za obsoletnú, teda zastaralú je potrebné uviesť, že ide o právnu normu, ktorá bola zavedená do Občianskeho súdneho poriadku s účinnosťou od 01.01.2012, teda stala sa účinnou neskôr ako ust. § 147 OSP. Preto namieta, že názor súdu prvého stupňa, vyjadrený v odôvodnení jeho rozhodnutia, odporuje zásade *lex posterior derogat priori*. V závere odvolania odporkyňa navrhla, aby odvolací súd odvolaním odporkyne napadnutý výrok rozsudku okresného súdu zmenil tak, že jej prizná náhradu „separátnych“ trov konania v takej výške ako si uplatnila alebo aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v ňou napadnutom výroku zrušil a v uvedenom rozsahu vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa a odporkyne podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd navrhovateľovi nepriznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh na začatie konania vo výške 66 eur, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku podľa ust. § 219 ods. 1, 2 OSP ako vecne správny potvrdil; vo výroku ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahraďiť odporkyňi trovy právneho zastúpenia v sume 105,42 € na účet právneho zástupcu odporkyne, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku zmenil tak, že navrhovateľ je povinný nahraďiť odporkyňi trovy právneho zastúpenia vo výške 100 € na účet právneho zástupcu odporkyne, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Zo spisu odvolací súd zistil, že v žiadosti o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov zo dňa 26. 01. 2014 navrhovateľ žiadal, aby mu súd priznal oslobodenie od súdnych poplatkov, pretože je dlhodobo nezamestnaný a nemá žiadny príjem. K žiadosti pripojil navrhovateľ tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, kde uviedol, že je uchádzačom o zamestnanie od roku 2012 ďalej, že vlastní rodinný dom na Ul. Q. XX a je vlastníkom osobného motorového vozidla. Žiadne iné dôkazy spolu so žiadosťou o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľ súdu nepredložil. Z obsahu spisu je ďalej zrejmé, že navrhovateľ je zastúpený právnym zástupcom, ktorému je povinný v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb uhradiť odmenu za poskytnuté právne služby spolu s príslušnými náhradami, z čoho je zrejmé, že ak je navrhovateľ schopný znášať náklady spojené s právnym zastúpením, tak musí byť schopný znášať aj trovy konania spojené s úhradou súdneho poplatku za návrh na začatie konania v sume 66 €, preto sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s rozhodnutím okresného súdu vo výrokoch, ktorými okresný súd nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov a v nadväznosti na to zaviazal navrhovateľa uhradiť súdny poplatok za podaný návrh na začatie konania vo výške 66 eur, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia a to aj vzhľadom na výšku súdneho poplatku, ktorá je 66 € a teda podstatným spôsobom nemôže zaťažiť rozpočet navrhovateľa. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd nato, že súdne konanie je spoplatnené súdnymi poplatkami, ktorých platenie a výška je upravená v zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis registra trestov, tak ako je spoplatnené aj poskytovanie právnych služieb a to na základe vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Je proti akejkoľvek logike, zmyslu a účelu Zákona o súdnych poplatkoch, aby účastník konania, ktorý je schopný hradíť právnomu zástupcovi odmenu za zastupovanie v zmysle vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb žiadal súd o priznanie oslobodenia od platenia súdnych

poplatkov z toho dôvodu, že sa nachádza v hmotnej núdzi, pričom existenciu hmotnej núdze právne relevantným spôsobom t. j. predložením rozhodnutia príslušného úradu práce sociálnych vecí a rodiny ani nezdokladoval. Pokiaľ ide o rozhodnutie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť odporkyni titulom náhrady trov právneho zastúpenia sumu 105,42 € podľa ust. § 147 ods. 1 OSP, odvolací súd uvádza, že proti tomuto výroku rozsudku okresného súdu podal odvolanie tak navrhovateľ ako aj odporkyňa. Navrhovateľ namietal, že ho súd vôbec zaviazal na náhradu týchto trov konania a odporkyňa namietala, že okresný súd namiesto ust. § 147a ods. 2 OSP nesprávne aplikoval ust. § 147 ods. 1 OSP. Po preskúmaní veci z hľadiska tejto odvolacej námietky navrhovateľa a odporkyne, odvolací súd uvádza, že v danom prípade bola na mieste aplikácia ust. § 147a ods. 2 OSP a to bez ohľadu na argumentáciu navrhovateľa ako aj odporkyne, pretože k odročeniu pojednávania došlo z dôvodov na strane navrhovateľa, tak ako to má na mysli právna úprava obsiahnutá v ust. § 147a OSP. Pokiaľ ide o výšku priznanej náhrady trov konania odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 147a ods. 2 OSP patrí odporkyni len náhrada trov právneho zastúpenia v sume 100 €, pretože z ust. § 147a ods. 2 OSP nevyplýva okrem sumy 100 € ešte aj nárok na náhradu hotových výdavkov.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť odporkyni v zmysle ust. § 147 ods. 1 OSP trov právneho zastúpenia vo výške 105,42 €, podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že zaviazal navrhovateľa nahradiť odporkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 100 €, tak ako to vyplýva z ust. § 147a ods. 2 OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 2 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.